

יבצא לבד אבל מארי דיללא נשאר עדיין היינו אוחן
 שיש להם אחיזה בגוון לבנוש של ההחלקות אחנם מנר
 התרועה שהוא מדה יעקב שמראה בעבודתו ה' הוא
 האלהים שאף בגוון לבנוש מההחלקות נמלא ג"כ הש"ת
 ומעולם הארה כיו נחבטלו תרועותיו מארי דיבצא ומארי
 דיללא נמלא שמנר התבטלות האומות הוא התרועה
 עיקר הדעה קשיא וספיר מה דאיתא כאן ילילתא דאיתו
 דינא הקיפי חלה תבירין דאיתו דינא קשיא כי כאן
 מיירי מנר סדר ההתבטלות של העו"ג ולקמן דף רל"ב
 מיירי אך שהוא מנר ישראל לזה איתא שם שבדים דינא
 קשיא בלא רחמי:

וכר) בחדש

השביעי בחדש לחדש וגו'. בזה"ק
 (אמור נתי): ר"י פתח תקעו כחדש
 ספיר בבמה ליום חגנו, וזכרון איגון ישראל דקב"ה קריב
 לן לגביה חבל אימין עבו"ם ואחרעי בהו ומאחר רחיקא
 קריב לן לגביה הכ"ד ויאמר יהושע וגו' בעבר הנהר
 יסבו אבותיכם מעולם וגו' הנהר הוא נהר ראשתמודע
 וכו' הוה נהר עולם אקרי וכו':

הענין הוא כי בכל ר"ה חוזר להתעורר זאת הנקודה
 מרעונו הפשוט שהיה בהחלת הבריאה אשר עלו
 בה ישראל במחשבה החלה שזאת הנקודה הוא בלי גבול
 ועליה **מסובב** עיקר הכלית המכוון חבל הבריאה כפי
 שפירושו ז"ל בראשית ברא יי' וצבאל ישראל שנקראו

כלשהי עיקר
 חבל נטעו האבות ית' ענין שפירושו במחשבת (הקדמה)
 ד) דמנר שפירושו דאילנות מלכא בהון איתו ונרמזו
 ותי' מה בהון וכו', וכשעלה גרעונו הפשוט ית' שיהיה
 עיניו בטווח ית' גם מעולם השפל לזה חילק את מעשיו
 ומלך עליהם חזו רצונו שחילק את מעשיו נקרא בזה"ק
 נהר דעיד ונסיק ופל זה רצונו איתא שם בזה"ק חל
 מה הוא נהר אע"ג דלאו איתו דינא דינן נסקין
 מספריו וכו', היינו שמקור שורשו ניכר עדיין מסודר
 התולדות המדות והחיות שאין בהם ח"ו שום פירוד
 אלא דליתן נסקין מספריו, היינו דעיד ונסיק מספריו
 כל ההחלקות אכן יסוד משם כיכ עד שאינו ניכר שוב
 טמאזת החיבור והאחדות שיש בשורשם, חזו דאיתא
 בזה"ק (בראשית כב) כד מעל לעלמא דפרודא דאיתו
 שלם הגבולים אחר נעשה אדם וכו', היינו כי מאחר
 שיש כיכ הגבול ופירוד **לבן** נריכין להטות אדם שעל ידו
 יתמוד ויתאחד הבריאה להיקר שורשה כי זאת הוא עיקר
 הנודת אדם שיטל להכיר שורש האחדות מה שרואה
 עזו שני הפנייים מוכיח שיש אחד, על גביהם שמאחדים
 אליו כל הרמזים ולזהו שרמזי הש"ת כל סדר
 הבריאה נודק פילה ופולל דבר וטקבא משפיע ומקבל
 כדאי בזה"ק (שמות ד') אע"ג דאיתו מלך עלאה איתו
 טקבא לגבי נקודה עלאה סחיתא דכלא ואע"ג דאיתו

נוקבא איתו דכורא לגבי מלך דלחחא וכו', היינו שכל
 מדה מקבלת מלמעלה ממנה ומשפעת למטה הימנה אכן
 אין משאחדים ביחד גבי כל מדה הקבלה וההשפעה כי
 בעת שהמדה מקבלת מלמעלה או עומדת בהתבטלות
 עולם עד שאינה מוכרת שוב את מהותה מחמת הבהירות
 מעולם הכרתה באורו ית' ואחר שמהפכת פניה להשפיע
 למטה הימנה שוב נחשלים ממנה זאת הבהירות כי אם
 לאו לא היה באפשרה להשפיע לזולתה וכענין דאיתא
 (בספר הקנה) כשברא הקב"ה את עולמו הפך את אור
 פניו ממנה, היינו שבזאת הדגש שלריכה הבריאה להשפיע
 להלן ממנה מוכרח שיועלם ממנה בהירות הכרתה שהיה
 אללה בעת קבלתה וזהו שהפך את אור פניו ממנה כדי
 שיהיה זכחה להשפיע לזולתה זה ההעלם נחשב על
 זכח מעלה לחטא כ"ש גבי המלאכים שהלכו לשחח את
 סודם שנענשו על מה שהיו אומרים כי משחיתים א'אנחנו'
 ונעלם מהם בשעת מעשה שהמה רק מקבלים כדאיתא
 (במדרש רבה וירא) אף שאמרו אה"כ וישלחנו ה'
 לשחחה מ"מ בשעת מעשה נעלם כיו הרע מהם וחלו
 הכח בענשם והוא יען שהם משוללי בחירה להכיר כח
 הבורא גם בתוך ההסתגר לזה בעת השפעתם למטה
 שנסתגר מהם כיו הרע גדול הבהירות יכולין לחשוב שיש
 בהם כח בפני עצמם | אחנם עיקר דעונו ית' הוא בזה
 העולם שיהיה הכרה בכבודו ית' גם בחשכות הסתרה
 המעשים לזה ברא הש"ת את העולם אדם וזו פרטשים
 ובהא"ר הק' ז"ל נקרא זאת כוחל אחד לשניהם וכוזה"ק
 (במדרש ח') איתא ע"ז נוקבא אחידה כסטרותי, היינו
 שאלו נחאחר הקבלה וההשפעה שהיא בחינה נוקבא
 ובחינה דבר ביחד שאינו מתבטל מהותו בעת שעומד
 פכ"ס ומקבל חוזר נתי בטוב בעת שמשפיע שהוא רק
 מקבל כי יש בו כח הבחירה להחליך עליו את הש"ת
 אף בגודל הסתרתו לכן יכול שפיר להכיר אף בשעה
 שמשפיע שהוא רק מקבל ובזאת ההכרה הוא עיקר
 המכוון מרעונו ית' לזה מלינו בגמ' (פירושין ח') הי
 מינייהו גבי ברישא אמר ר' נחמן בר יצחק מסתברא
 דזכר סגי ברישא, היינו כי זכר מודה על כח עבודה
 בבחירה וטקבא רומז על הכרה עטומה בבחירות חוקה
 עד שאין מקום כלל לכח הבחירה והגם שיהיה לפחד
 עיקר היקרנות בזאת ההכרה שיכירו שאין האדם פועל כמו
 כלום זכח בחירתו רק הצי"ח לבדו הוא פועל הכל כמו
 שנאמר הנני עושה חדשה בארץ נקבה מסובב גבר,
 היינו שאו ינהיר הש"ת שכל הגוקבא הוא יותר נעלה
 מנח הדבר, אכן בזה העולם הוא עיקר רעונו שיטבד
 האדם זכח בחירתו העונה והו מסתברא דזכר סגי ברישא
 אכן כל עוד שהיה נוקבא אחידה כסטרותי לא היה הזוג
 בשלימות כדאיתא בהא"ר הק' ז"ל שהזוג היה או אחד
 כאחד כי מאחר שלא היה עדיין שום הסתר בעולם והיה

לח
 ח
 ח

לח
 ח
 ח

Handwritten signature or note at the bottom right of the page.

